

Thứ Sáu, 28-6-2024. Năm B
Friday, June-28-2024. Year B

Lễ Nhớ Thánh Irênê, Giám mục, Tử đạo
Tuần 12 Thường Niên

2V 25, 1-12

2 KINGS 25:1-12

Quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan bắt những người dân còn sót lại trong thành phải đi đày (2V 25,11)

The people of Jerusalem had lost everything. Besieged by invading armies, they were starving, with no relief in sight. Their city had been reduced to rubble, their king had been carried away, and their Temple had been burned to the ground. Now Nebuzaradan, commander of the Babylonian guard, carted off the remaining few to exile in a pagan land.

Today's first reading marks the bitter end of the Kingdom of Judah. God's people would now live in exile for seventy years. Many would die there. Their children would spend their entire lives in Babylon, never having seen Jerusalem or worshipped at the Temple.

You can understand why the Israelites might lose hope. It would be easy to forget what God had done for their ancestors and the future that he had promised them. Staying faithful to his commands under foreign rule would have been difficult. It would have been easier simply to give up and live like the Babylonians. And some did. But others remembered the Lord and trusted in his faithfulness. With the help of prophets like Jeremiah and Ezekiel, they held on to their faith. They knew that Babylon was not their home and that Nebuchadnezzar was not their king. They were God's people, and he had promised to bring them back home (Jeremiah 29:1-14).

We all know what it's like to feel lost or out of

Người dân Giêrusalem đã mất tất cả. Bị bao vây bởi quân xâm lược, họ đang chết đói, không có sự trợ giúp nào cả. Thành phố của họ đã trở thành đồng cỏ nát, vua của họ đã bị bắt đi và Đền thờ của họ đã bị thiêu rụi. Giờ đây, Nơ-vu-dác-a-đan, chỉ huy đội cận vệ Babylon, bắt số người còn lại đi lưu đày ở một vùng đất ngoại giáo.

Bài đọc một hôm nay đánh dấu sự kết thúc cay đắng của Vương quốc Giuđa. Dân của Thiên Chúa giờ đây sẽ phải sống lưu vong trong bảy mươi năm. Nhiều người sẽ chết ở đó. Con cái của họ sẽ sống cả đời ở Babylon, chưa bao giờ được nhìn thấy Giêrusalem hay thờ phượng tại Đền thờ.

Bạn có thể hiểu tại sao dân Israel có thể mất hy vọng. Người ta dễ quên những gì Thiên Chúa đã làm cho tổ tiên họ và tương lai mà Ngài đã hứa với họ. Việc trung thành với mệnh lệnh của mình dưới sự cai trị của nước ngoài sẽ rất khó khăn. Sẽ dễ dàng hơn nếu từ bỏ và sống như người Babylon. Và một số đã làm được. Nhưng những người khác nhớ đến Chúa và tin cậy vào sự thành tín của Ngài. Với sự giúp đỡ của các nhà tiên tri như Giêrêmia và Êdêkien, họ đã giữ vững đức tin của mình. Họ biết rằng Babylon không phải là quê hương của họ và Na-bu-cô-dô-nô-xo không phải là vua của họ. Họ là dân của Thiên Chúa và Ngài đã hứa đưa họ trở về quê hương (Gr 29,1-14).

Tất cả chúng ta đều biết cảm giác thất lạc hoặc vô gia cư như thế nào, như thể chúng ta đang

place, as if we were in exile. Like the Israelites, we know this world is not our home. We were created for heaven, and we long for our homeland. There, we will live in perfect unity with God and one another for all eternity. Our time on earth is like a blink compared to the eternal joy that lies before us!

Life here holds great beauty and blessing as well as suffering and pain. Most importantly, it holds the ever-present help of our Father. He is our refuge and our fortress. And one day, just as he did for Israel, he will bring us home.

Today you are heading toward heaven, toward the One who made you. He invites you to stay close to him. He walks beside you and offers you strength for the journey. He will never leave your side. He will lead you home!

“Thank you, Lord, for being with me today!”

bị lưu đày. Giống như dân Israel, chúng ta biết thế giới này không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta được tạo dựng cho thiên đàng và chúng ta khao khát quê hương. Ở đó, chúng ta sẽ sống trong sự hiệp nhất trọn vẹn với Thiên Chúa và với nhau mãi mãi. Thời gian của chúng ta trên trái đất chỉ như một cái chớp mắt so với niềm vui vĩnh cửu đang chờ đợi chúng ta!

Cuộc sống ở đây có vẻ đẹp và phước lành lớn lao cũng như khổ sở và đau đớn. Quan trọng nhất, nó luôn có sự hiện hữu nâng đỡ của Cha chúng ta. Ngài là nơi nương náu và đồn lũy của chúng ta. Và một ngày nào đó, giống như Ngài đã làm với Israel, Ngài sẽ đưa chúng ta về nhà.

Hôm nay bạn đang hướng về thiên đàng, hướng về Đấng đã tạo dựng nên bạn. Ngài mời bạn ở gần Ngài. Ngài bước đi bên cạnh bạn và ban cho bạn sức mạnh cho cuộc hành trình. Ngài sẽ không bao giờ rời xa bạn. Ngài sẽ dẫn bạn về nhà!

Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa vì Chúa đã ở bên con ngày hôm nay!

Mt 8, 1-4 Matthew 8:1-4

Ngài... chạm vào anh ta và nói “Ta sẽ làm điều đó” (Mt 8,3)

Picture the scene: a man bows before Jesus and says, in effect, “I believe that, if you want to, you have the power to heal me.” Then, with great tenderness and love, Jesus reaches out and says simply, “I will do it” (Matthew 8:3). *You’re right. I can heal you—and I want to.*

Jesus was willing. Not because this fellow asked, but because Jesus is willing to heal every area of human lives—sickness, anxiety, resentment, wounded relationships, long-standing sin patterns, everything. He is willing to bring his healing touch to every aspect of

Hãy hình dung cảnh tượng: một người cúi đầu trước Chúa Giêsu và nói như thể: “Tôi tin rằng, nếu Chúa muốn, Chúa có quyền chữa lành cho tôi”. Sau đó, với sự dịu dàng và tình yêu lớn lao, Chúa Giêsu đưa tay ra và nói đơn giản: “Ta sẽ làm điều đó” (Mt 8,3). *Anh nói đúng. Tôi có thể chữa lành cho anh - và tôi muốn.*

Chúa Giêsu sẵn lòng. Không phải vì người này yêu cầu, mà bởi vì Chúa Giêsu sẵn sàng chữa lành mọi lĩnh vực trong đời sống con người - bệnh tật, lo lắng, oán giận, các mối liên hệ bị tổn thương, khuôn mẫu tội lỗi lâu năm, mọi thứ. Ngài sẵn sàng mang sự chữa lành của

our lives.

Every time Jesus reached out and healed someone, he offered another sign of the kingdom he had come to inaugurate. By the simple power of touch, he showed that the division between God and his people—a division created by sin, a division that is at the root of all human suffering—had been bridged. Then, when he let sinful men lay hands on him and crucify him, he showed just how far he was willing to go in order to bring us, whole and healed, into his kingdom.

Jesus wasn't put off by the idea of living among frail, fallen, selfish, wounded human beings. He wasn't afraid to touch anyone who came to him, neither the most sinful nor the most contagious. He loved his people—he loves us—too much to withhold his grace from us. We may not always receive the healing we want, but we always receive the healing we need. We may not always receive every healing we expect, but we will always receive the one healing that answers all our longings: the healing power of Jesus' presence.

Don't ever think that Jesus is reluctant to help you! Don't ever think that there's some area in your life that makes him unwilling to come and touch you! Instead, bow before him as the man in today's Gospel did, and say, "Lord, if you wish, you can make me clean." Imagine looking into his eyes and hearing him say, "I will do it." Then watch to see what he does.

"Jesus, I believe that you want nothing but good for me. Lord, I trust in the healing power

mình đến mọi khía cạnh trong cuộc sống của chúng ta.

Mỗi lần Chúa Giêsu đưa tay ra và chữa lành cho một người nào đó, Ngài đưa ra một dấu hiệu khác về vương quốc mà Ngài đến để khai mở. Bằng sức mạnh đơn giản của sự đụng chạm, Ngài cho thấy rằng sự chia rẽ giữa Thiên Chúa và dân Ngài - sự chia rẽ do tội lỗi gây ra, sự chia rẽ là nguồn gốc của mọi đau khổ của con người - đã được hàn gắn. Sau đó, khi để cho những người tội lỗi đặt tay trên Ngài và đóng đinh Ngài, Ngài cho thấy Ngài sẵn sàng hơn nữa để đưa chúng ta, toàn vẹn và được chữa lành, vào vương quốc của Ngài.

Chúa Giêsu không nản lòng trước ý tưởng sống giữa những con người yếu đuối, sa ngã, ích kỷ và bị tổn thương. Ngài không sợ chạm vào bất cứ ai đến với Ngài, không phải là người tội lỗi nhất hay người bệnh dễ lây lan nhất. Ngài yêu dân Ngài - Ngài yêu chúng ta - quá nhiều đến nỗi không từ chối ban ân sủng của Ngài cho chúng ta. Chúng ta có thể không phải lúc nào cũng nhận được sự chữa lành mà chúng ta muốn, nhưng chúng ta luôn nhận được sự chữa lành mà chúng ta cần. Có thể không phải lúc nào chúng ta cũng nhận được mọi sự chữa lành mà chúng ta mong đợi, nhưng chúng ta sẽ luôn nhận được một sự chữa lành đáp ứng mọi mong mỏi của chúng ta: quyền năng chữa lành của sự hiện diện của Chúa Giêsu.

Đừng bao giờ nghĩ rằng Chúa Giêsu miễn cưỡng giúp đỡ bạn! Đừng bao giờ nghĩ rằng có một số lĩnh vực trong cuộc sống của bạn khiến Ngài không muốn đến và chạm vào bạn! Thay vào đó, hãy cúi đầu trước mặt Ngài như người cùi trong Tin Mừng hôm nay đã làm, và nói: "Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, Chúa có thể làm cho con được sạch". Hãy tưởng tượng nhìn vào mắt Ngài và nghe Ngài nói, "Ta sẽ làm điều đó." Sau đó hãy xem những gì Ngài làm.

Lạy Chúa Giêsu, con tin rằng Chúa không muốn điều gì khác ngoài điều tốt cho con. Lạy

of your love!”

Chúa, con tín thác vào sức mạnh chữa lành của
tình yêu Chúa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.